

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

Komission asetus (EY) N:o 518/98, annettu 5 päivänä maaliskuuta 1998, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	1
* Komission asetus (EY) N:o 519/98, annettu 5 päivänä maaliskuuta 1998, tariffikattojen ja yhteisön suorittaman tilastovalvonnan vahvistamisesta viitepaljouksien rajoissa tietyille Kyproksesta, Egyptistä, Jordaniasta, Israelista, Tunisiasta, Syyriasta, Maltasta, Marokosta ja Länsirannalta sekä Gazan alueelta peräisin oleville tuotteille annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 934/95 muuttamisesta	3
Komission asetus (EY) N:o 520/98, annettu 5 päivänä maaliskuuta 1998, hedelmä- ja vihannesalan vientitukien vahvistamisesta	8
Komission asetus (EY) N:o 521/98, annettu 5 päivänä maaliskuuta 1998, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1339/97 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	12
Komission asetus (EY) N:o 522/98, annettu 5 päivänä maaliskuuta 1998, asetuksessa (EY) N:o 1337/97 tarkoitetun ohran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta	13
Komission asetus (EY) N:o 523/98, annettu 5 päivänä maaliskuuta 1998, rukiin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1338/97 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	14
Komission asetus (EY) N:o 524/98, annettu 5 päivänä maaliskuuta 1998, kauran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1773/97 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	15
Komission asetus (EY) N:o 525/98, annettu 5 päivänä maaliskuuta 1998, asetuksessa (EY) N:o 180/98 tarkoitetun maissin vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta	16

Komission asetus (EY) N:o 526/98, annettu 5 päivänä maaliskuuta 1998, maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2506/97 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 17

II *Säädökset, joita ei tarvitse julkaista*

Komissio

98/182/EY:

- * **Komission päätös, tehty 30 päivänä heinäkuuta 1997, Friuli —Venezia Giulian alueen (Italia) myöntämistä tuista maanteiden tavaraliikennettä harjoittaville alueen yrityksille ⁽¹⁾ 18**

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 518/98,
annettu 5 päivänä maaliskuuta 1998,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annettun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2375/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavista laskentayksiköstä ja muuntokursseista 28 päivänä joulukuuta 1992 annettun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 150/95 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguay'n kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden

tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta, ja

edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitellylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä maaliskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä maaliskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66

⁽²⁾ EYVL L 325, 14.12.1996, s. 5

⁽³⁾ EYVL L 387, 31.12.1992, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL L 22, 31.1.1995, s. 1

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi
5 päivänä maaliskuuta 1998 annettuun komission asetukseen

<i>(ecua/100 kg)</i>			<i>(ecua/100 kg)</i>			
CN-koodi	Kolmannen maan koodi (1)	Tuonnin kiinteä arvo	CN-koodi	Kolmannen maan koodi (1)	Tuonnin kiinteä arvo	
0702 00 00	204	80,5		400	39,5	
	624	175,5		600	82,3	
	999	128,0		999	56,7	
0707 00 05	068	93,1	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	37,0	
	999	93,1		388	123,8	
0709 10 00	220	159,0		400	100,2	
	999	159,0		404	103,1	
0709 90 70	052	136,4		508	108,3	
	204	131,1		512	82,3	
	624	177,6		524	102,8	
	999	148,4		528	95,7	
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	57,4		0808 20 50	728	81,0
	204	36,9			999	92,7
	212	40,4	388		74,2	
	600	40,3	400		102,9	
	624	52,9	512		80,0	
	999	45,6	528		73,9	
0805 30 10	052	67,1	999	82,8		
	204	38,0				

(1) Komission asetuksessa (EY) N:o 2317/97 (EYVL L 321, 22.11.1997, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 519/98,

annettu 5 päivänä maaliskuuta 1998,

tariffikattojen ja yhteisön suorittaman tilastovalvonnan vahvistamisesta viitepaljousien rajoissa tietyille Kyproksesta, Egyptistä, Jordaniasta, Israelista, Tunisiasta, Syyriasta, Maltasta, Marokosta ja Länsirannalta sekä Gazan alueelta peräisin oleville tuotteille annettun neuvoston asetuksen (EY) N:o 934/95 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tariffikattojen ja yhteisön suorittaman tilastovalvonnan vahvistamisesta viitepaljousien rajoissa tietyille Kyproksesta, Egyptistä, Jordaniasta, Israelista, Tunisiasta, Syyriasta, Maltasta, Marokosta ja Länsirannalta sekä Gazan alueelta peräisin oleville tuotteille 10 päivänä huhtikuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 934/95⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 24 päivänä maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 553/97⁽²⁾, ja erityisesti sen 3 ja 4 artiklan,

sekä katsoo, että

Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tunisian tasavallan välisestä assosiaatiosta tehty Euro—Väli-meri-sopimus⁽³⁾ tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1998; kyseisessä sopimuksessa määrätään, että tietyille Tunisiasta peräisin oleville tuotteille voidaan antaa niitä yhteisöön tuotaessa tariffimyönnytyksiä viitepaljousien rajoissa ja että ne kuuluvat yhteisön suorittaman tilastovalvonnan piiriin; sopimuksessa määrätään, että kyseisten tuotteiden viitepaljousien määriä korotetaan neljässä samansuuruisessa erässä, jotka edustavat 3 prosenttia kyseisistä määristä, joka vuosi 1 päivästä tammikuuta 1997 1 päivään tammikuuta 2000; koska sopimus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1998, vuoden 1997 osalta sopimuksessa määrättyjä korotuksia ei ole voitu toteuttaa, minkä vuoksi vuoden 1998 osalta sovellettavissa viitepaljousien määrissä otetaan huomioon kaksi korotusta; uudessa sopimuksessa määrätään varhaisperunoille tariffimyönnytys 1 päivästä tammikuuta 31 päivään maaliskuuta

kuuta yhteisön tullikiintiön rajoissa, mutta koska sopimus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1998, olisi kyseisten tuotteiden osalta säilytettävä tammikuun ja helmikuun 1998 osalta tämänhetkinen myönnytys viitepaljouden rajoissa,

edellä mainitussa sopimuksessa määrättyjen uusien myönnytysten soveltamiseksi olisi muutettava asetusta (EY) N:o 934/95; kyseisessä muutoksessa on myös otettava huomioon kaikkien asetuksen (EY) N:o 934/95 liitteessä II mainittujen tuotteiden osalta yhdistetyn nimikkeistön ja Taric-alanimikkeiden muutosten vuoksi välttämättömät tekniset mukautukset, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tullikoodeksikomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 934/95 liite II tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetusta tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1998, lukuun ottamatta viitepaljousia, joiden järjestysnumerot ovat 18.0110, 18.0125 ja 18.0145, joita sovelletaan 1 päivästä maaliskuuta 1998.

Tämä asetusta on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä maaliskuuta 1998.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 96, 28.4.1995, s. 6

⁽²⁾ EYVL L 85, 27.3.1997, s. 10

⁽³⁾ Sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

LIITE

”LIITE II

Tavaran kuvauksen sanamuotoa on pidettävä ainoastaan ohjeellisena, joten etuusmenettely määräytyy tässä liitteessä CN-koodien sisällön mukaan, sellaisena kuin ne ovat tämän asetuksen antamishetkellä, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhdistetyn nimikkeistön tulkintasääntöjen määräyksiä. Jos CN-koodin edessä on ex-etuliite, etuusmenettely määräytyy sekä CN-koodin että sitä vastaavan tavaran kuvauksen perusteella.

Järjestysnumero	CN-koodi	Taric-alanimike	Tavaran kuvaus	Soveltamisajankohta	Alkuperämaa	Viitepaljous ilmoitetun soveltamisajankohdan osalta (tonneina)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
18.0010	ex 0701 90 51		Uudet perunat, tuoreet tai jäähdetyt	1.1. – 28.2.1998	Tunisia	1 941
18.0015	0701 90 51 ex 0701 90 59		Uudet perunat, tuoreet tai jäähdetyt	1.1. – 15.5. 16.5. – 31.5.	Malta	3 360
18.0030	ex 0703 20 00		Valkosipulit, tuoreet tai jäähdetyt	1.2. – 31.5.	Egypti	1 920
18.0040	ex 0707 00 05	01 – 06	Pienet kurkut, pituus enintään 15 cm, tuoreet tai jäähdetyt	1.1. – helmikuun loppu 1.1. – helmikuun loppu 1.1. – helmikuun loppu	Egypti Jordania Malta	120 120 60
18.0050	ex 0709 10 00	50 70 72 74 76 78 80	Latva-artisokat, tuoreet tai jäähdetyt	1.10. – 31.12.	Egypti Kypros	120 120
18.0060	ex 0709 30 00		Munakoisot, tuoreet tai jäähdetyt	1.12. – 30.4.	Israel	1 440
18.0070	0709 60 10		Makeat ja miedot paprikat, tuoreet tai jäähdetyt	1.1. – 31.12.	Marokko	1 200
18.0080	0712 20 00		Kuivatut kepasipulit	1.1. – 31.12.	Syyria	840
18.0090	ex 0712 90 90	20	Kuivatut valkosipulit	1.1. – 31.12.	Egypti	1 200
18.0100	0713 10 10		Kylvöön tarkoitetut herneet (<i>Pisum sativum</i>)	1.1. – 31.12.	Marokko	500
18.0110	0802 11 90 0802 12 90		Mantelit, muut kuin karvaat mantelit, myös kuorettomat	1.3. – 31.12.1998 1.1. – 31.12.1999 1.1. – 31.12. seuraavina vuosina	Tunisia	1 060 1 090 1 120

Järjestysnumero	CN-koodi	Taric-alanimike	Tavaran kuvaus	Soveltamisajankohta	Alkuperämaa	Viitepaljous ilmoitetun soveltamisajankohdan osalta (tonneina)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
18.0120	0804 40		Avokadot	1.1. – 31.12.	Israel	37 200
18.0125	ex 0805 10 82 ex 0805 10 84 ex 0805 10 86	90 90 90	Appelsiinit, muut kuin tuoreet	1.3. – 31.12.1998 1.1. – 31.12.1999 1.1. – 31.12. seuraavina vuosina	Tunisia	1 590 1 635 1 680
18.0130	ex 0806 10 10	30	Syötäväksi tarkoitetut tuoreet viinirypäleet	15.5. – 11.7.	Israel	2 280
18.0140	ex 0807 19 00	10 91	Tuoreet, enintään 600 g painavat muut pienet melonit	1.1. – 31.3. 1.1. – 31.3.	Egypti Jordania	120 120
18.0145	0809 10 00		Tuoreet aprikoosit	1.3. – 31.12.1998 1.1. – 31.12.1999 1.1. – 31.12. seuraavina vuosina	Tunisia	2 120 2 180 2 240
18.0150	ex 0810 50 10		Tuoreet kiivit	1.1. – 30.4. 1.1. – 30.4. 1.1. – 30.4.	Israel Kypros Marokko	240 240 240
18.0160	ex 0812 90 95	11 20	Muut hienonnetut sitrushedelmät, väliaikaisesti säilöttyinä	1.1. – 31.12.	Israel	1 320
18.0190	2008 30 51 2008 30 71		Greippi- ja pomelolohkot	1.1. – 31.12.	Israel	16 440
18.0200	2008 50 61 2008 50 69		Aprikoosit	1.1. – 31.12.	Marokko	7 560
18.0215	ex 2008 30 79	10	Greipit ja pomelot, muut kuin lohkot	1.1. – 31.12.	Israel	2 400
18.0220	ex 2008 30 91	11 12 13 19 91 92	Greippi- ja pomelolohkot; Greipit ja pomelot, muut kuin lohkot; Sitrushedelmäsurve; Hienoksi jauhettut sitrushedelmät	1.1. – 31.12.	Israel	3 480
18.0225	ex 2008 30 99	11	Greippi- ja pomelolohkot	1.1. – 31.12.	Israel	5 000
18.0230	ex 2008 50 99 ex 2008 70 99	10 10	Aprikoosi- ja persikkapuolikkaat (myös nektariinit)	1.1. – 31.12.	Marokko	7 200
18.0240	2009 20 11 2009 20 19 2009 20 99		Greippi- ja pomelomehut	1.1. – 31.12.	Israel	34 440

Järjestysnumero	CN-koodi	Taric-alanimike	Tavaran kuvaus	Soveltamisajankohta	Alkuperämaa	Viitepaljous ilmoitetun soveltamisajankohdan osalta (tonneina)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
18.0245	2009 20 99		Greippi- ja pomelomehut	1.1. – 31.12.	Marokko	960
18.0310	ex 0702 00 00	01 – 06 08 – 13 60 – 65 68 – 73 80 – 85 88 – 93	Tuoreet tai jäädytetyt tomaatit	1.12. – 31.3.	Länsiranta ja Gazan alue	1 000
18.0320	ex 0709 30 00		Tuoreet tai jäädytetyt munakoisot	15.1. – 30.4.	Länsiranta ja Gazan alue	3 000
18.0330	0709 60 10		Makeat ja miedot paprikat, tuoreet tai jäädytetyt	1.1. – 30.4.	Länsiranta ja Gazan alue	1 000
18.0340	ex 0709 90 70	01, 03, 05, 07, 08, 09, 10, 12, 14, 16, 17, 19, 70, 72, 74, 76, 77, 79	Tuoreet tai jäädytetyt kesäkurpitsat	1.12. – helmikuun loppu	Länsiranta ja Gazan alue	300
18.0350	0805 10 10 0805 10 30 0805 10 50 ex 0805 10 82 ex 0805 10 84 ex 0805 10 86	10 10 10	Tuoreet appelsiinit	1.1. – 31.12.	Länsiranta ja Gazan alue	25 000
18.0360	ex 0805 20 10 ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	10, 12, 14, 16, 18, 20, 30, 40, 42, 44, 46, 48, 50 10, 12, 14, 16, 18, 20, 30, 40, 42, 44, 46, 48, 50 10, 12, 14, 16, 18, 20, 30, 40, 42, 44, 46, 48, 50 10, 12, 14, 16, 18, 20, 30, 40, 42, 44, 46, 48, 50 10 – 15, 17 – 22, 24 – 29, 31, 33, 35, 37 – 42	Mandariinit (myös tangeriinit ja satsumat); klementiinit, wilkingit ja muut niiden kaltaiset sitrushedelmähybridit, tuoreet	1.1. – 31.12.	Länsiranta ja Gazan alue	500

Järjestysnumero	CN-koodi	Taric- alanimike	Tavaran kuvaus	Soveltamisajankohta	Alkuperämaa	Viitepaljous ilmoitetun soveltamisajan- kohdan osalta (tonneina)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
18.0370	ex 0805 30 10	10 – 19 25 – 34 40 – 45	Tuoreet sitruunat (<i>Citrus limon</i> , <i>Citrus limonum</i>)	1.1. – 31.12.	Länsiranta ja Gazan alue	800
18.0380	ex 0807 19 00		Muut tuoreet melonit	1.11. – 31.5.	Länsiranta ja Gazan alue	10 000*

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 520/98,
annettu 5 päivänä maaliskuuta 1998,
hedelmä- ja vihannesalan vientitukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2520/97⁽²⁾, ja erityisesti sen 35 artiklan 11 kohdan,

sekä katsoo, että

komission asetuksessa (EY) N:o 2190/96⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 213/98⁽⁴⁾, annetaan hedelmä- ja vihannesalan vientitukien soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti taloudellisesti merkittävän viennin mahdollistamiseksi mainitussa artiklassa tarkoitettujen tuotteiden kansainvälisen kaupan hintojen ja näiden tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan kattaa vientituella,

asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 4 kohdan mukaisesti tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta yhteisön markkinoiden hedelmien ja vihannesten hintojen ja saatavuuden ja toisaalta kansainvälisen kaupan hintojen tilanne tai kehitysnäkymät; olisi myös otettava huomioon mainitun kohdan b alakohdassa tarkoitettujen kustannukset sekä suunnitellun viennin taloudellinen näkökulma,

asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuet on vahvistettava ottaen huomioon perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat rajat,

asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 5 kohdan mukaisesti yhteisön markkinoiden hinnat vahvistetaan ottaen huomioon viennille edullisimmat hinnat; kansainvälisen kaupan hinnat on vahvistettava ottaen huomioon

mainitun kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen hintanoteeraukset ja hinnat,

kansainvälisen kaupan tilanne tai tiettyjen markkinoiden erityiset vaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden vientituen eriyttämistä niiden määräraikan mukaan,

yhteisiä laatuvaatimuksia koskeviin luokkiin ekstra, I ja II kuuluvia tomaatteja, sitruunoita, appelsiineja ja omenoita sekä kuorittuja manteleita, hasselpähkinöitä ja kuorellisia saksanpähkinöitä voidaan tällä hetkellä viedä taloudellisesti merkittäviä määriä,

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 150/95⁽⁶⁾, 1 artiklassa määritettyjä edustavia markkinakursseja käytetään kolmannen maan valuuttana ilmoitetun määrän muuntamiseen, ja niiden perusteella määritetään jäsenvaltioiden valuuttojen maatalouden muuntokurssit; muuntokurssien soveltamista ja määrittämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan komission asetuksessa (ETY) N:o 1068/93⁽⁷⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1482/96⁽⁸⁾,

edellä mainittujen yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta markkinoiden nykytilanteeseen tai niiden kehitysnäkymiin ja erityisesti hedelmien ja vihannesten hintanoteerauksiin ja hintoihin yhteisössä ja kansainvälisessä kaupassa seuraa, että tuet olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti olisi sallittava käytettävissä olevien varojen mahdollisimman tehokas käyttö välttämättä kyseisten toimijoiden välinen syrjintä; tämän vuoksi olisi huolehdittava siitä, että tukijärjestelmästä aiemmin seuranneet kauppavirrat eivät häiriintyisi; näistä syistä sekä hedelmien ja vihannesten viennin kausiluonteisuuden vuoksi olisi vahvistettava kiintiöt tuotteittain,

komission asetuksella (ETY) N:o 3846/87⁽⁹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 409/98⁽¹⁰⁾, vahvistetaan maataloustuotteiden nimikkeistä vientitukien osalta,

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 346, 17.12.1997, s. 41

⁽³⁾ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 12

⁽⁴⁾ EYVL L 22, 29.1.1998, s. 8

⁽⁵⁾ EYVL L 387, 31.12.1992, s. 1

⁽⁶⁾ EYVL L 22, 31.1.1995, s. 1

⁽⁷⁾ EYVL L 108, 1.5.1993, s. 106

⁽⁸⁾ EYVL L 188, 27.7.1996, s. 22

⁽⁹⁾ EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1

⁽¹⁰⁾ EYVL L 55, 25.2.1998, s. 1

komission asetuksessa (ETY) N:o 3719/88 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1404/97 ⁽²⁾, vahvistetaan maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusten järjestelmän soveltamista koskevat yhteiset yksityiskohtaiset säännöt,

markkinatilanteen vuoksi ja käytettävissä olevien varojen mahdollisimman tehokkaan käytön mahdollistamiseksi olisi yhteisön viennin rakenne huomioon ottaen valittava tarkoituksenmukaisin vientitukijärjestelmä tietyille tuotteille ja tiettyihin määräraikkoihin, ja tämän vuoksi vientitukia ei pitäisi vahvistaa samanaikaisesti hedelmä- ja vihannesalan vientitukien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2190/96 1 artiklassa tarkoitettujen A1- ja A2-menettelyjen mukaisesti kyseisen vientikauden osalta; A2-menettelyssä olisi lisäksi erotettava lähellä ja kauempana olevat määräraikat,

eri tuotteiden osalta säädetyt määrät on syytä jakaa eri vientitukijärjestelmien mukaisesti ottaen erityisesti huomioon tuotteiden pilaantuvuus,

on syytä ottaa huomioon A2-menettelyn osalta edellisellä todistushakemuskaudella vahvistetut lopulliset määrät, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat hedelmä- ja vihannesjalosteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Hedelmä- ja vihannesalan vientituet vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.
2. Asetuksen (ETY) N:o 3719/88 14 a artiklassa tarkoitettuja elintarvikeavun yhteydessä annettuja todistuksia ei lueta 1 kohdassa tarkoitettuihin oikeutettuihin määriin.
3. A1- ja A2-todistusten voimassaoloaika on kaksi kuukautta, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 2190/96 4 artiklan 5 kohdan säännösten soveltamista.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 11 päivänä maaliskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä maaliskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 331, 2.12.1988, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 194, 23.7.1997, s. 5

(¹) Määräpaikkakoodit ovat seuraavat:

- X: Norja, Islanti, Grönlanti, Färsaaret, Puola, Unkari, Romania, Bulgaria, Albania, Viro, Latvia, Liettua, Bosnia ja Hertsegovina, Kroatia, Slovenia, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Jugoslavian liittotasavalta (Serbia, Montenegro) ja Malta.
- Y: Armenia, Azerbaidžan, Valko-Venäjä, Georgia, Kazakstan, Kirgisia, Moldova, Venäjä, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan, Ukraina, komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87, sellaisena kuin se on muutettuna, 34 artiklassa tarkoitetut määräpaikat.
- Z: Afrikan valtiot ja alueet lukuun ottamatta Etelä-Afrikkaa, Arabian niemimaan valtiot (Saudi-Arabia, Bahrain, Qatar, Oman, Arabiemiirikunnat [Abu Dhabi, Dubai, Sharja, Ajman, Umm al Qaiwain, Ras al Khaima ja Fujaira], Kuwait ja Jemen), Syyria, Iran ja Jordania, Bolivia, Brasilia, Venezuela, Peru, Panama, Ecuador ja Kolumbia.
- C: Sveitsi, Tšekki, Slovakia.
- D: Hongkong EHA, Singapore, Malesia, Indonesia, Thaimaa, Taiwan, Papua-Uusi-Guinea, Laos, Kambodža, Vietnam, Uruguay, Paraguay, Argentiina, Meksiko, Costa Rica.
- E: Kaikki määräpaikat Sveitsiä lukuun ottamatta.
- F: Kaikki määräpaikat.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 521/98,
annettu 5 päivänä maaliskuuta 1998,
tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1339/
97 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2052/97⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo, että

kaikkiin kolmansiin maihin vietävän tavallisen vehnän vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1339/97⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 507/98⁽⁶⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen

vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi, sekä se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous koskee vientiveroa, edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1339/97, sellaisena kuin se on muutettuna, tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 27 päivän helmikuuta ja 5 päivän maaliskuuta 1998 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 18,93 ecua tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä maaliskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä maaliskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 287, 21.10.1997, s. 14

⁽⁵⁾ EYVL L 184, 12.7.1997, s. 7

⁽⁶⁾ EYVL L 63, 4.3.1998, s. 20

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 522/98,
annettu 5 päivänä maaliskuuta 1998,
asetuksessa (EY) N:o 1337/97 tarkoitetun ohran vientiä koskevan tarjouskilpailun
osana toimitettujen tarjousten osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2052/97⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo, että

kaikkiin kolmansiin maihin vietävän ohran vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1337/97⁽⁵⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklan mukaan komissio voi toimitettujen tarjousten perusteella asetuksen (ETY)

N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä,

erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädettyt perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea tai vähimmäismaksua, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu 27 päivän helmikuuta ja 5 päivän maaliskuuta 1998 välisenä aikana osana asetuksessa (EY) N:o 1337/97 tarkoitettua ohran vientitukea tai vientimaksua koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä maaliskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä maaliskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 287, 21.10.1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EYVL L 184, 12.7.1997, s. 1.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 523/98,
annettu 5 päivänä maaliskuuta 1998,
rukiin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1338/97 tarkoi-
tetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopi-

muksen,
ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä
30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen
(ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi
muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,
ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92
soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista sään-
nöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa
toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä
kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o
1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna
asetuksella (EY) N:o 2052/97⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7
artiklan,

sekä katsoo, että

kaikkiin kolmansiin maihin vietävän rukiin vientitukea
ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu
komission asetuksella (EY) N:o 1338/97⁽⁵⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että
komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja
asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä
menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen
vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o

1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauk-
sessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne
tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen
suuruinen tai sitä alhaisempi, sekä se tarjouksen tekijä tai
ne tarjousten tekijät, joiden tarjous koskee vientiveroa,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen
viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enim-
mäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu
määrä, ja

tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallin-
tokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1338/97 tarkoittaman tarjouskil-
pailun puitteissa 27 päivän helmikuuta ja 5 päivän
maaliskuuta 1998 välisenä aikana toimitettujen tarjousten
osalta rukiin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 39,95
ecua tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä maaliskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa
jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä maaliskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 287, 21.10.1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EYVL L 184, 12.7.1997, s. 4.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 524/98,
annettu 5 päivänä maaliskuuta 1998,
kauran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1773/97 tarkoi-
tetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopi-

muksen,
 ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä
 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen
 (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi
 muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92
 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista sään-
 nöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa
 toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä
 kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o
 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna
 asetuksella (EY) N:o 2052/97⁽⁴⁾,

ottaa huomioon viljoja koskevasta erityisestä interventio-
 toimenpiteestä Suomessa ja Ruotsissa 12 päivänä syys-
 kuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1773/
 97⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuk-
 sella (EY) N:o 366/98⁽⁶⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan,

sekä katsoo, että

Suomessa ja Ruotsissa tuotetun kauran Suomesta ja Ruot-
 sista kaikkiin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin
 tukea koskeva tarjouskilpailu on avattu asetuksella (EY)
 N:o 1773/97,

asetuksen (EY) N:o 1773/97 8 artiklassa säädetään, että
 komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja
 asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä

menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen
 vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o
 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauk-
 ssa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne
 tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen
 suuruinen tai sitä alhaisempi,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen
 viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enim-
 mäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu
 määrä, ja

tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallin-
 tokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1773/97 tarkoittaman tarjouskil-
 pailun puitteissa 27 päivän helmikuuta ja 5 päivän
 maaliskuuta 1998 välisenä aikana toimitettujen tarjousten
 osalta kauran enimmäisvientitueksi vahvistetaan 33,95
 ecua tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä maaliskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa
 jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä maaliskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 287, 21.10.1997, s. 14

⁽⁵⁾ EYVL L 250, 13.9.1997, s. 1

⁽⁶⁾ EYVL L 46, 17.2.1998, s. 3

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 525/98,
annettu 5 päivänä maaliskuuta 1998,
asetuksessa (EY) N:o 180/98 tarkoitetun maissin vientiä koskevan tarjouskilpailun
osana toimitettujen tarjousten osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2052/97 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo, että

Kreikasta kaikkiin kolmansiin maihin vietävän maissin vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 180/98 ⁽⁵⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklan mukaan komissio voi toimitettujen tarjousten perusteella asetuksen (ETY)

N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä,

erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädettyt perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea, ja

tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu 27 päivän helmikuuta ja 5 päivän maaliskuuta 1998 välisenä aikana osana asetuksessa (EY) N:o 180/98 tarkoitettua maissin vientitukea koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä maaliskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä maaliskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 287, 21.10.1997, s. 14

⁽⁵⁾ EYVL L 19, 24.1.1998, s. 47

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 526/98,
annettu 5 päivänä maaliskuuta 1998,
maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o
2506/97 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

komission asetuksella (EY) N:o 2506/97⁽³⁾ on avattu tarjouskilpailu, joka koskee enimmäisalennusta maissin tuontitullista Portugaliin,

komission asetuksen (EY) N:o 1839/95 5 artiklan mukaisesti⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1963/95⁽⁵⁾, komissio voi asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta; tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 1839/95 6 ja 7 artiklassa säädetty perusteet; tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä,

jonka tarjous on tuontitullin enimmäisalennuksen suuruinen tai sitä alhaisempi,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkiseen markkinatilanteeseen seuraa, että tuontitullin enimmäisalennukseksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2506/97 tarkoittaman tarjouskilpailun rajoissa 27 päivän helmikuuta ja 5 päivän maaliskuuta 1998 välisenä aikana jätettyjen tarjousten osalta maissin tuontitullin enimmäisalennukseksi vahvistetaan 51,47 ecua tonnia kohti 29 000 tonnin kokonaismäärään asti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä maaliskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä maaliskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 345, 16.12.1997, s. 28.

⁽⁴⁾ EYVL L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 189, 10.8.1995, s. 22.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 30 päivänä heinäkuuta 1997,

Friuli—Venezia Giulian alueen (Italia) myöntämistä tuista maanteiden tavaraliikennettä harjoittaville alueen yrityksille

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannatta merkityksellinen teksti)

(98/182/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

on kehottanut niitä, joita asia koskee, esittämään huomautuksensa mainitun artiklan mukaisesti⁽¹⁾

sekä katsoo seuraavaa:

I

Komissio sai tietää 7 päivänä tammikuuta 1985 annetusta italialaisen Friuli—Venezia Giulian alueen laista N:o 4 (jäljempänä ”laki 4/85”) toisen valtioneuvoston yhteydessä. Koska tässä laissa säädetystä tuesta ei ole koskaan tehty perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaista ilmoitusta komissiolle, sitä on pidetty ilmoittamattomana tukena.

Komissio lähetti 29 päivänä syyskuuta 1995 Italian viranomaisille lisätietopyynnön. Italian viranomaiset pyysivät 27 päivänä lokakuuta 1995 lähettämällään telekopiolla lykkäystä määräaikaan, joka oli asetettu mainittuun kirjeeseen vastaamiselle, ja komissio suostui pyyntöön 9 päivänä marraskuuta 1995. Vastaus saapui määräajan jälkeen kahdella 10 päivänä tammikuuta 1996 päivätyllä kirjeellä, jotka komission liikenteen pääosasto kirjasi 11

päivänä tammikuuta 1996. Kyseisissä kirjeissä oli kuitenkin vain epätäydellisiä tietoja lailla N:o 4/85 perustetusta tukijärjestelmästä.

Kun Italian viranomaisilta oli saatu 30 päivänä toukokuuta 1996 päiväty kirje, komissio muistutti heitä 19 päivänä kesäkuuta 1996 päivätyssä kirjeessä, että 29 päivänä syyskuuta 1995 päivätyssä kirjeessä pyydettyjä tietoja ei vielä ole saatu ja erityisesti että lain N:o 4/85 tekstiä ei vielä ollut toimitettu. Komission ja Italian viranomaisten kokouksessa Brysselissä 18 päivänä heinäkuuta 1996 lain N:o 4/85 teksti viimein toimitettiin. Komissio sai 18 päivänä marraskuuta 1996 täydentäviä tietoja erästä toisesta tuesta, ja nämä tiedot koskivat suoraan myös tässä käsiteltävänä olevaa tukea.

Italian viranomaiset ja komissio tapasivat 13 päivänä helmikuuta 1997, jolloin ensin mainitut toivat uudelleen esille erityisongelmat, joita Friuli—Venezia Giulian alueen liikenteenharjoittajat kohtaavat. He esittelivät myös kyseisen alueen tieliikenteen uudelleenjärjestelyhankkeen, jonka päälinjat oli jo esitelty marraskuussa 1996 lähetetyssä selvityksessä.

Komissio ilmoitti 14 päivänä helmikuuta 1997 päivätyssä kirjeessä Italian hallitukselle päätöksestään aloittaa menettely Friuli—Venezia Giulian alueella toisen lukuun

⁽¹⁾ EYVL C 98, 26.3.1997, s. 16

harjoitettavaa maanteiden tavaraliikennettä koskevaa tukijärjestelmää vastaan. Komissio pyysi Italian viranomaisia ilmoittamaan kantansa menettelyyn tähän päätökseen ja ilmoitti asiasta muille jäsenvaltioille ja asianosaisille julkaisemalla⁽¹⁾ kirjeen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Italian viranomaiset esittivät huomautuksensa 27 päivänä maaliskuuta 1997 päivätyllä kirjeellä, joka kirjattiin komissiossa 3 päivänä huhtikuuta 1997. Muut, joita asia koski, eivät sen johdosta esittäneet huomautuksiaan.

II

Laki N:o 4/85 korvaa vuonna 1981 perustetun järjestelmän, joka oli perustettu alueellisella lailla N:o 28/81, mutta suurin osa komission hallussa olevista tiedoista koskee vuoden 1985 lakia. Näissä kahdessa tukijärjestelmässä, joiden tarkoituksena on edistää toisen lukuun harjoitetun maanteiden tavaraliikenteen sektorin kehitystä Friuli—Venezia Giulian alueella, määrätään seuraavista kolmesta asiasta:

Lain 4 artiklassa säädetään alle 10 vuoden pituisen lainan korkojen alentamisesta enintään 60 prosentilla (enintään 70 prosentilla osakkuusyrityksen lainasta), jos lainan tarkoituksena on yrityksen perusrakenteiden toteuttaminen. Tähän sisältyvät yritystoiminnassa tarvittavat tilat, jotka on tarkoitettu tavaroiden varastointiin ja käsittelyyn, sekä yrityksen kiinteä ja liikkuva kalusto.

Italian viranomaisten 18 päivänä marraskuuta 1996 esittämän selvityksen mukaan järjestelmän talousarvio oli 13 000 miljoonaa liiraa (6,7 miljoonaa ecua) vuosina 1985–1995, jona aikana hyväksyttiin 155 pyyntöä, ja myönnetyn tuen taso oli keskimäärin 13–26 % lainojen ja korkojen kokonaiskustannuksista. Edellisessä tukijärjestelmässä vuosiksi 1981–1985 varattu talousarvio oli 930 miljoonaa liiraa (0,4 miljoonaa ecua), ja pyyntöjä hyväksyttiin tuolloin 14.

Lain 5 artiklassa säädetään 3–5 vuoden pituisesta uusien ajoneuvojen tai tietotekniikan leasingkustannusten rahoittamisesta enintään 25 prosentilla tavaroiden hankintahinnasta (30 prosentilla, jos on kysymys osuuskunnasta tai yhtymästä). Alueellisella lailla N:o 3/1988 enimmäismäärä vahvistettiin 20 prosenttiin kaikille tuensaajille ja alueellisella lailla N:o 2/1989 se alennettiin 15 prosenttiin.

Italian viranomaisten marraskuussa 1996 esittämän selvityksen mukaan tähän toimenpiteeseen varattu talousarvio oli 23 300 miljoonaa liiraa (11,8 miljoonaa ecua) vuosina 1985–1995, jona aikana hyväksyttiin kaikkiaan

1 691 pyyntöä, ja rahoituksen keskimääräinen osuus oli 19 %. Vuonna 1993 hyväksyttiin 83 pyyntöä, ja rahoituksen osuus oli enää 10 %. Edellisen järjestelmän kaudella myönnettiin kaikkiaan 5 790 miljoonaa liiraa (2,9 miljoonaa ecua) 305 hyväksytyin hakemuksen perusteella.

Lain N:o 4/1985 6 artiklassa säädetään osuuskunta- ja yhteenliittymämuotoisten yritysten kiinteän tai liikkuvan kaluston käytöstä ja uudistamisesta aiheutuvien kustannusten rahoittamisesta enintään 50 prosentilla. Tuen kohteena olevien investointien tarkoituksena on oltava edistää osuuskunnan tai yhtymän tavoitteiden saavuttamisen kannalta välttämättömien laitteiden ja tarvikkeiden rakentamista tai hankintaa taikka edistää osaltaan sellaisia yhteisiä palveluja ja niiden kehittämistä, jotka liittyvät ajoneuvojen ja niiden oheislaitteiden ja -tarvikkeiden varastointiin, kunnossapitoon ja korjaukseen. Italian viranomaisilta saatujen summittaisten tietojen mukaan rahoitusta on myönnetty investointeihin, jotka ovat kohdistuneet pääkonttoreihin, liikkuvan kaluston pysäköintipaikkoihin, toimistoihin, vaihtokuormatiloihin ja tavaroiden varastointitiloihin.

Kun menettely oli aloitettu, Italian viranomaiset ilmoittivat, että tukia on myönnetty yhdistettyjen kuljetusten kalustoon tehtäviin investointeihin lain N:o 4/85 6 artiklan nojalla. Näiden tietojen mukaan 10–15 prosenttia kyseessä olevan järjestelmän nojalla myönnettyistä tuista on ollut tarkoitettu intermodaalikäytössä olevien ajoneuvojen ja puoliperävaunujen vaihtokuormatiloihin ja kiinnityslaitteisiin tehtäviin investointeihin.

Edellä mainitun selvityksen mukaan tähän osoitettu talousarvio oli 1 074 miljoonaa liiraa (0,5 miljoonaa ecua) vuosina 1985–1995, 14 pyyntöä hyväksyttiin ja rahoituksen osuus oli keskimäärin 32 %. Lailla N:o 28/81 käyttöön otetussa järjestelmässä talousarvio oli 480 miljoonaa liiraa (0,2 miljoonaa ecua) ja pyyntöjä hyväksyttiin 23.

Italian viranomaiset ovat korostaneet useassa yhteydessä, että vaikka talousarviot oli laadittu vuoteen 2004 saakka korkojen rahoituksen osalta ja vuoteen 1999 saakka leasingtoiminnan osalta, tukien myöntäminen keskeytettiin vuonna 1995 komission mainitulla lailla perustetusta tukijärjestelmästä esittämien huomautusten takia.

Tukien saajat ovat Friuli—Venezia Giulian provinssien kuljetusliikkeiden liittoon kuuluvia ja alueen kauppa-, teollisuus-, käsiteollisuus- ja maatalouskamarin rekisteriin merkittyjä, tavaraliikennettä toisen lukuun harjoittavia yrityksiä, osuuskuntia tai osuuskunta- tai yhtymämuo-

⁽¹⁾ EYVL C 98, 26.3.1997, s. 16

toisia osakkuusyrityksiä. Lain N:o 4/85 6 artiklassa säädettyssä toimenpiteessä tuen saajia ovat osuuskunta- tai yhteenliittymämuotoiset kuljetusyritykset, joiden pääkonttori sijaitsee kyseisellä alueella, sekä mahdolliset yhteenliittymien osayritykset, joiden pääkonttori sijaitsee tämän ulkopuolella, mutta viimeksi mainittuja voi olla enintään 20 prosenttia osakkaista.

Vuodesta 1981 alkaen on hyväksytty kaikkiaan 2 202 pyyntöä, joiden tekijöistä suurin osa (Italian viranomaisten mukaan yli 80 %) on hyvin pieniä yrityksiä, joilla on vain yksi ajoneuvo ja jotka harjoittavat vain paikallisia ja alueellisia kuljetuksia.

III

Tavaroiden maantiekuljetusten kabotaasi oli suljettu yhteisön kilpailulta 1 päivään heinäkuuta 1990 asti, jolloin edellytyksistä, joilla muut kuin jäsenvaltiosta olevat liikenteenharjoittajat voivat harjoittaa kansallista maanteiden tavaraliikennettä jäsenvaltiossa, 21 päivänä joulukuuta 1989 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4059/89⁽¹⁾ tuli voimaan. Mainitussa asetuksessa otettiin käyttöön kabotaasiliikennekiintiöt, ja Italialle oli 1 767 lupaa.

Mainittu asetus korvattiin nykyään voimassa olevalla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3118/93⁽²⁾, jolla kabotaasiliikenteen täydellinen vapauttaminen vahvistetaan tapahtuvaksi 1 päivänä heinäkuuta 1998 ja vahvistetaan 1 päivästä tammikuuta 1994 alkaen siirtymäkausi, jonka aikana yhteisön kabotaasilupien määrä, joka oli alun perin 30 000, kasvaa vuosittain 30 prosentilla.

Lisäksi vuosina 1990–1993 yhteisön maanteiden kabotaasiliikenteestä 14 % tonnikilometreinä laskettuna tapahtui Italiassa, toisin sanoen Italia kiinnosti Euroopan unionin maista toiseksi eniten yhteisön liikenteenharjoittajia.

Pääsy maanteiden kansainvälisten tavarakuljetusten markkinoille avautui yhteisön kilpailulle vuonna 1969, jolloin tuli voimaan yhteisön kiintiön muodostamisesta jäsenvaltioiden välistä maanteiden tavaraliikennettä varten 19 päivänä heinäkuuta 1968 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1018/68⁽³⁾. Sitä ennen oli jo olemassa jäsenvaltioiden välisiä kahdensivisiä sopimuksia. Pääsy kansainväliseen liikenteeseen rajoittivat yhteisön kiintiöt siihen asti, kun neuvosto antoi 26 päivänä maaliskuuta 1992 asetuksen (ETY) N:o 881/92 yhteisössä jäsenvaltion

alueelle tai sen alueelta taikka yhden tai useamman jäsenvaltion alueen kautta tapahtuvan maanteiden tavaraliikenteen markkinoille pääsystä⁽⁴⁾. Näin ollen markkinat ovat olleet täysin avoimet kilpailulle 1 päivästä maaliskuuta 1993 lähtien.

Komissiolle 18 päivänä marraskuuta 1996 lähetetyn selvityksen mukaan Friuli—Venezia Giulian alueen maanteiden tavaraliikenteessä toimii omaan lukuun noin 31 700 yritystä ja toisen lukuun vain 3 250 kuljetusyritystä, mutta viimeksi mainituilla on kuitenkin hallussaan 56 prosenttia alueen kokonaiskuljetuskapasiteetista.

Menettelyn aloittamisen jälkeen Italian viranomaiset ovat korostaneet, että vuonna 1993 Friuli—Venezia Giulian liikenteenharjoittajien toteuttamat kansainväliset kuljetukset olivat 4 prosenttia kaikista Italiassa toteutetuista kuljetuksista (luku on laskettu tonneina; tonnikilometreinä laskettuna se olisi 16 %). Friuli—Venezia Giulian alueelta ja alueelle suuntautuvien kansainvälisten kuljetusten osuus on saman lähteen mukaan vain 5,4 prosenttia (tonneina) alueen kokonaiskuljetuksista, joihin lasketaan kaikkien alueellisten, italialaisten ja ulkomaisten kuljettajien toteuttamat kuljetukset. Luku olisi todennäköisesti korkeampi tonnikilometreinä laskettuna⁽⁵⁾.

IV

Perustamissopimuksen 92 artiklassa todetaan, että jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille siltä osin, kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Tuen käsite vaatii siksi kolmen perustekijän tutkimista: valtion varojen käytön, kilpailun vääristymisen ja kaupan kohdistuvien vaikutusten tarkastelua.

V

Valtiontuen käsitteellä tarkoitetaan niin jäsenvaltion keskushallinnon kuin alueellisten tai paikallisviranomaisten myöntämiä tukia⁽⁶⁾. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa alueellisten lakien N:o 4/85 ja 28/81 1 artiklassa sallitaan nimenomaisesti alueellisen hallinnon myöntää rahoitusta maanteiden tavarakuljetuksia harjoittaville yrityksille Friuli—Venezia Giulian alueen kehittämiseksi ja edistämiseksi. Kysymys on siis perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista valtion varoista.

⁽⁴⁾ EYVL L 95, 9.4.1992, s. 1

⁽⁵⁾ Nämä luvut on saatu neljännesvuosittain ilmestyvän lehden "Sistemi di Trasporto" heinä—syyskuun numerossa 1995 julkaistusta artikkelista, joka käsittelee maanteiden tavaraliikennetoimintaa vuonna 1993.

⁽⁶⁾ Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 14.11.1984 asiassa C-323/82, Intermills v. komissio. Kok. 1984, s. 3809. Tuomio 14.10.1987 asiassa C-284/84, Saksa v. komissio. Kok. 1987, s. 4013.

⁽¹⁾ EYVL L 390, 30.12.1989, s. 3

⁽²⁾ EYVL L 279, 12.11.1993, s. 1

⁽³⁾ EYVL L 175, 23.7.1968, s. 13

VI

Aloittaessaan menettelyn komissio korosti, että kyseessä oleva tukijärjestelmä on omiaan vääristämään kilpailua, koska tarkoituksena on parantaa Friuli—Venezia Giulian alueelle sijoittautuneiden maanteiden tavaraliikennettä toisen lukuun harjoittavien yritysten kilpailuasemaa vähentämällä niiden liiketoiminnan normaaleja kustannuksia, jotka näiden yritysten kilpailijoiden (alueen ulkopuolella omaan tai toisen lukuun toimivien kuljetusyritysten) on maksettava itse.

Italian viranomaiset korostavat 27 päivänä maaliskuuta 1997 päivätyssä kirjeessään, että kyseisen alueen liikenteenharjoittajien olisi pitänyt vastata valtavista kustannuksista mukauttaakseen kalustonsa ympäristönsuojelua koskeviin Itävallan vaatimuksiin, mikä olisi asettanut kyseisen maan liikenteenharjoittajat etuoikeutettuun asemaan erityisesti läheiseen Friuli—Venezia Giulian alueeseen nähden. Italian viranomaiset viittasivat myös itävaltalaisen liikenteenharjoittajien etuoikeutettuun asemaan verrattuna italialaisiin liikenteenharjoittajiin yleensä ja erityisesti Friuli—Venezia Giulian alueen liikenteenharjoittajiin, koska Itävalta on voinut myöntää liikenteenharjoittajilleen huomattavia valtiontukia ilman ehtoja vuoteen 1994 asti eli kunnes se liittyi Euroopan unioniin, ja tämä on luonut markkinoille epätasa-arvoa itävaltalaisen eduksi.

Tämän osalta on kuitenkin huomattava, että ETA:n jäsenenä Itävallan oli jo vuodesta 1994 alkaen noudatettava valtiontukia koskevia yhteisön sääntöjä, sellaisina kuin ne sisältyivät ETA-sopimukseen, ja sitä ennen oli voimassa EFTA:n jäsenmaiden ja yhteisön välisiä sopimuksia, joilla alalle asetettiin normeja jo vuodesta 1972 alkaen.

Italian viranomaisten kanssa vaihdettujen tietojen mukaan Itävallan lainsäädännöllä tarkoitettiin kauttakulkuoikeus- eli ekopistejärjestelmää, joka on luotu Euroopan yhteisön ja Itävallan tasavallan välisellä 2 päivänä toukokuuta 1992 tehdyllä tavaroiden maantie- ja rautatiekuljetuksia koskevalla sopimuksella. Kysymys ei siis ole Itävallan yksipuolisesti antamista säännöistä, vaan sopimuksesta, joka on hyväksytty yhteisön ja Itävallan tasavallan välisen maanteitse ja rautateitse tapahtuvaa tavaroiden kauttakulkuliikennettä koskevan sopimuksen tekemisestä 27 päivänä marraskuuta 1992 tehdyllä neuvoston päätöksellä 92/577/ETY⁽¹⁾ ja jolla on

⁽¹⁾ EYVL L 373, 21.12.1992, s. 4

seurauksia kaikille jäsenvaltioille. Järjestelmästä on Italialle hyötyä, koska se on Itävallan naapuri.

Lisäksi Italian viranomaiset ovat korostaneet, että alueen liikenteenharjoittajat ovat epäedullisessa asemassa suhteessa Slovenian ja Kroatian liikenteenharjoittajiin, koska nämä kaksi maata voivat toimia vapaasti kuljetusalalla, sillä valtiontukia koskevat säännöt eivät koske niitä. Italian viranomaisten mukaan tämä Friuli—Venezia Giulian alueen kannalta epäedullinen tilanne oikeuttaa pyynnön voida jatkaa jonkinlaista lyhytaikaista tukea, jotta alan kilpailukyky ei katoaisi kokonaan. Italian viranomaisten mielestä rahoitus ei ilmeisesti olisi tukea vaan korvauksia kyseisistä epäsuotuisista tekijöistä.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin vahvistanut oikeuskäytännössään (ks. erityisesti tuomio 10.12.1969, asiat 6 ja 11/69, komissio v. Ranska⁽²⁾), että lainsäädännössä ilmenevät erot, jotka aiheuttavat kilpailun vääristymistä, eivät oikeuta korvaaviin valtion tukiin.

Komissio katsoo, että vaikka ulkoisia vääristymiä todellakin olisi ollut, kaikki yhteisön liikenteenharjoittajat olisivat niiden edessä samanarvoisessa kilpailutilanteessa eivätkä ne näin ollen voisi oikeuttaa tukijärjestelmää, joka aiheuttaisi kilpailun vääristymistä yhteisön liikenteenharjoittajien välillä. Sitä paitsi slovenialaisten ja kroatialaisten liikenteenharjoittajien Italiassa toteuttamien kuljetusten kilpailutilannetta säätelevät nykyään Italian valtion ja kyseisten kolmansien maiden väliset kahdenväliset sopimukset ja näiden sopimusten noudattamista koskevat tarkastukset.

Komissio on sitä mieltä, että tuki hyödyttää tietyn yksittäisen alueen toimijoita yksittäisellä alalla — toisen lukuun tehtävässä maanteiden tavaraliikenteessä — vähentämällä yritysten tavanomaisia kustannuksia, jolloin kilpailu vääristyy.

VII

Friuli—Venezia Giulian alueella maanteiden tavaraliikennettä harjoittavat liikenteenharjoittajat kilpailevat sitä paitsi sekä muun Italian ja muiden maiden toisen lukuun kuljetuksia harjoittavien kanssa että omaan lukuun kuljetuksia harjoittavien kanssa.

Italian viranomaiset ovat ilmoittaneet haluavansa soveltaa ns. de minimis -sääntöä, sillä tukien määrät ovat melko pieniä. On kuitenkin muistettava, että pk-yrityksille annettavaa valtion tukea koskevat yhteisön suuntaviivat ja

⁽²⁾ Kok. 1969, s. 523.

de minimis -sääntö annettiin vasta vuonna 1992⁽¹⁾ ja muutettiin vuonna 1996⁽²⁾ ja että mainittujen suuntaviivojen 2.2 kohdan mukaan näitä sääntöjä ei sovelleta liikennesektorilla, sillä tällä alalla on käytössä erityiset kilpailusäännöt.

Ainoastaan kansallista, alueellista tai paikallista liikennettä harjoittavat ja kansainvälistä liikennettä harjoittavat yritykset on syytä erottaa toisistaan.

Ensin mainitut kilpailevat muiden italialaisten liikenteenharjoittajien ja kabotaasiliikennettä Italiassa harjoittavien yhteisön liikenteenharjoittajien kanssa.

On kuitenkin huomattava, että ennen asetuksen (ETY) N:o 4059/89 voimaantuloa tieliikenteen kansalliset markkinat eivät olleet avoinna edellä kuvatulle yhteisön kilpailulle. Koska yhteisön kilpailua ei ollut, yksinomaan kansallista, alueellista tai paikallista liikennettä harjoittaville yrityksille annettu tuki ei voinut vaikuttaa yhteisön sisäiseen kauppaan.

Tämän perusteella komissio katsoo, että alueellisten lakien N:o 28/81 ja N:o 4/85 nojalla vuoden 1981 ja 1 päivän heinäkuuta 1990 välisenä aikana ainoastaan kansallista, alueellista tai paikallista liikennettä harjoittaville Friuli—Venezia Giulian kuljetusyrityksille myönnetyt tuet eivät olleet perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtiontukia.

Sen sijaan asetuksen (ETY) N:o 4059/89 voimaantuloajankohdasta, toisin sanoen 1 päivästä heinäkuuta 1990 alkaen Friuli—Venezia Giulian alueen maanteiden tavaraliikennettä toisen lukuun harjoittaville yrityksille myönnetyt tuet ovat perustamissopimuksen 92 artiklassa tarkoitettuja valtiontukia, sillä ne ovat voineet vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Menettelyn aloittamisen jälkeen Italian viranomaiset toivat esille, että yli 80 % tuen saajista on hyvin pieniä yrityksiä, joilla on vain yksi ajoneuvo ja jotka harjoittavat vain paikallisia kuljetuksia. Komission mielestä toiminnan paikallinen luonne ei kuitenkaan riitä perusteeksi sille, että kauppaan ei vaikutettaisi, sillä kabotaasiliikenne on mahdollista, vaikka sille olisi vahvistettu kiintiöt.

Kansainvälisiä kuljetuksia harjoittavat Friuli—Venezia Giulian alueen yritykset ovat kilpailleet vuodesta 1969 lähtien muiden italialaisten yritysten kanssa, jotka harjoittavat samaa toimintaa.

Italian viranomaisten mukaan alueen liikenteenharjoittajat osallistuvat kansainvälisiin kuljetuksiin vain hyvin vähäisessä määrin, mikä osaltaan viittaa siihen, että alueen liikenteenharjoittajien kilpailu on kansainvälisessä liikenteessä hyvin vähän merkittävää. Komissio katsoo kuitenkin, että kilpailun rajallisuus ei oikeuta olemaan soveltamatta perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohtaa tieliikenteen alalla.

Koska tuki vahvistaa yhteisön sisäiseen kauppaan osallistuvan yksittäisen alan yritysten asemaa, on todettava, että se vaikuttaa kauppaan perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla. Laeissa N:o 4/85 ja 28/81 säädetty tuki vahvistaa maanteiden tavarakuljetuksia toisen lukuun harjoittavien Friuli—Venezia Giulian alueen yritysten taloudellista asemaa ja toimintamahdollisuuksia niiden kilpailijoihin nähden, ja tämä on jatkunut 1 päivästä heinäkuuta 1990 kansallista liikennettä harjoittavien yritysten osalta ja vuodesta 1969 kansainvälistä liikennettä harjoittavien yritysten osalta niin, että tilanne on voinut vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

VIII

Koska osa toisen lukuun harjoitetun maanteiden tavaraliikenteen alaa tukevista rahoitustoimenpiteistä on perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea, on tutkittava, voidaanko niihin soveltaa perustamissopimuksen 77, 92 ja 93 artiklassa määrättyjä poikkeuksia.

Tuen myöntämisestä rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteeseen 4 päivänä kesäkuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1107/70⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 543/97⁽⁴⁾, 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa sallitaan tuki ”siihen asti, kunnes kuljetusmarkkinoille pääsyä koskevat yhteisön säännöt tulevat voimaan, jos tuki myönnetään poikkeuksellisenä ja tilapäisenä ja sen tarkoituksena on uudelleenjärjestelyn osana poistaa vakavia rakenteellisia ongelmia aiheuttavaa ylikapasiteettia ja siten edistää kuljetusmarkkinoiden tarpeiden tehokkaampaa tyydyttämistä”.

Italian viranomaiset korostivat menettelyn alkamisen yhteydessä antamassaan vastauksessa, että Friuli—Venezia Giulian alueella ei ole ylikapasiteettia tällä alalla, vaan päinvastoin ajoneuvokanta on 20 prosenttia todellista tarvetta pienempi, toisin sanoen että alueella käytössä olevia välineitä ja henkilöstöä hyödynnetään jo liian tehokkaasti, mikä vaikuttaa kielteisesti turvallisuuteen.

Komission mielestä edellä mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua poikkeusta ei voida soveltaa kyseiseen tukeen, koska tuki ei liity mihinkään

⁽¹⁾ EYVL C 213, 19.8.1992, s. 2

⁽²⁾ EYVL C 213, 23.7.1996, s. 4, ja EYVL C 68, 6.3.1996, s. 9.

⁽³⁾ EYVL L 130, 15.6.1970, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL L 84, 26.3.1997, s. 6

mainitun artiklan mukaiseen alan uudelleenjärjestelyyn, ja että se ei ole vastaus alalla vallitsevaan ylikapasiteettiin, joten edellytyksiä poikkeuksen soveltamiseen ei ole.

Italian viranomaiset toivat esille menettelyn alkamisen yhteydessä antamassaan vastauksessa, että alueen ajoneuvokanta on hyvin vanha, millä on ilman pilaantumisen, melun ja turvallisuuden kannalta kielteisiä seurauksia. Sen uudistamiseen tarvittaisiin rahoitusta, mihin alan toimijat eivät helposti kykene. Italian viranomaiset ovat myös väittäneet, että komissio ei ole aiemmin kieltänyt tukien myöntämistä ajoneuvokannan uusimista varten, mikä tulisi ilmi parlamentin kysymykseen E/1883/96 annetusta vastauksesta.

Komission mielestä on vaikea pitää liikkuvan kaluston hankkimiseen leasingin kautta myönnettäviä tukia yhteismarkkinoille soveltuvina, etenkin koska ne aiheuttavat kapasiteetin kasvua, mikä olisi asetuksen (ETY) N:o 1107/70 3 artiklan 1 kohdan d alakohdan vastaista. Lisäksi komission vastauksessa Italian viranomaisten mainitsemaan parlamentin kysymykseen ilmoitetaan ainoastaan, että komission olisi ensin hyväksyttävä kansallinen tukijärjestelmä perustamissopimuksen 93 artiklan mukaisesti, mikä ei missään tapauksessa merkitse, että komission kanta ajoneuvojen uudistamista varten myönnettäviin tukisiin olisi myönteinen.

Kuten edellä mainittiin, tuesta osa (10–15 %) on ollut tarkoitettu yhdistettyihin kuljetuksiin tarkoitetun laitteiston rahoittamiseen. Näille tuille myönnetään poikkeus, jos tuki myönnetään tilapäisesti ja jos sen tarkoituksena on yhdistettyjen kuljetusten kehittäminen, asetuksen (ETY) N:o 1107/70 nojalla, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksilla (ETY) N:o 1658/82⁽¹⁾ ja N:o 1100/89⁽²⁾, niiden tukien osalta, joita myönnettiin 31 päivään joulukuuta 1992 mennessä, ja asetuksen (ETY) N:o 1107/70 nojalla, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksilla (ETY) N:o 3578/92⁽³⁾ ja (EY) N:o 543/97 myöhemmin myönnettyjen tukien osalta silloin, kun ne koskevat yhdistettyihin kuljetuksiin erityisesti sopivaan ja ainoastaan yhdistetyissä kuljetuksissa käytettävään laitteistoon tehtäviä investointeja.

Laeissa N:o 28/81 ja 4/85 säädettyyn järjestelmään kuuluva tuki yhdistetyille kuljetuksille on ollut tarkoitettu vaihtokuormatilojen ja intermodaalikäytössä olevien ajoneuvojen ja puoliperävaunujen vastaavien kiinnityslaitteiden ostoon. Tällainen tuki täyttää siis edellä kuvatut poikkeuksille asetetut edellytykset, joiden tarkoituksena on suosia yhdistettyjen kuljetusten kehittymistä.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 29.6.1982, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 116, 28.4.1989, s. 24

⁽³⁾ EYVL L 364, 12.12.1992, s. 11

Tämän perusteella komissio katsoo, että tukeen voidaan soveltaa asetuksen (ETY) N:o 1107/70 3 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädettyä poikkeusta 31 päivään joulukuuta 1997 saakka.

Perustamissopimuksen 92 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa ja 3 kohdan b ja d alakohdassa määrättyjä poikkeuksia ei komission näkemyksen mukaan voida soveltaa tässä tapauksessa, sillä kyseinen tuki ei ole yksittäisille kuluttajille myönnettävää sosiaalista tukea, ei ole tarkoitettu korvaamaan luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttamaa vahinkoa, ei liity Euroopan yhteistä etua koskevaan hankkeeseen eikä ole tarkoitettu kulttuurin tai kulttuuriperinnön edistämiseen.

Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdassa määrätään poikkeuksista sellaiselle tuelle, jota annetaan taloudellisen kehityksen edistämiseen tietyillä alueilla. Italian viranomaiset ilmoittivat menettelyn aloittamisen yhteydessä antamassaan vastauksessa, että kaksi kolmannesta kyseisestä alueesta kuuluu teollisuuden taantumasta kärsiviin alueisiin (tavoite 2) ja epäsuotuisiin alueisiin (tavoite 5b).

Aiottu tuki ei kuitenkaan liity mihinkään aluekehitysuunnitelmaan, joka koskisi kaikkia alueen talouden aloja, vaan kysymys on alakohtaisesta toimenpiteestä, joka koskee vain toisen lukuun tehtävää maanteiden tavaraliikennettä Friuli—Venezia Giulian alueella. Lisäksi kyseinen alue ei ole kokonaisuudessaan sellaista, että siihen voitaisiin soveltaa poikkeuksia. Siksi komissio katsoo, että 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettuja poikkeuksia ei voida soveltaa tähän tapaukseen.

Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrättyä poikkeusta sovelletaan tukiin, joiden tarkoituksena on tietyn taloudellisen toiminnan kehityksen edistäminen, jos nämä eivät muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Lain N:o 4/65 5 artiklassa tarkoitettu liikkuvan kaluston hankkimiseen leasingilla annettava tuki on toimintatukea, joka yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-459/93, Siemens SA v. komissio, 8 päivänä kesäkuuta 1995 antaman tuomion⁽⁴⁾ mukaan on tukea, jonka tarkoituksena on vapauttaa yritys kuluista, joista sen olisi pitänyt itse vastata juoksevassa hallinnossaan tai tavanomaisessa toiminnassaan, eikä sen voida periaatteessa katsoa kuuluvan 92 artiklan 3 kohdan soveltamisalaan.

⁽⁴⁾ Kok. 1995, s. II-1679.

Sitä paitsi poikkeusta ei voida soveltaa tarkasteltavana olevaan järjestelmään, koska kyseiset tuet eivät liity muihin toimiin, joilla olisi yhteisen edun mukaisia tavoitteita, esimerkiksi uudelleenjärjestelysuunnitelmaan. Koska Italian viranomaiset viittasivat menettelyn aloittamisen yhteydessä antamassaan vastauksessa alan uudelleenjärjestelyyn, ne tarkoittivat silloin alan tulevaa uudelleenjärjestelyä ja järjeistämistä, jotka alueella aiotaan toteuttaa uusien tukia koskevien säädösten avulla.

Lisäksi Italian viranomaiset eivät ole väittäneet eivätkä osoittaneet, että kyseiset tuet täyttäisivät jonkin muun perustamissopimuksessa tai asetuksessa (ETY) N:o 1107/70 säädetyin poikkeuksen edellytykset.

Edellä esitetyn perusteella komissio on sitä mieltä, että niille maanteiden tavaraliikennettä harjoittaville Friuli—Venezia Giulian alueen yrityksille, jotka ovat harjoittaneet kansallisia kuljetuksia 1 päivästä heinäkuuta 1990 alkaen tai jotka ovat harjoittaneet kansainvälisiä kuljetuksia, lakien N:o 28/81 ja 4/85 nojalla myönnetty tuki ei ole perustamissopimuksen 92 artiklassa tarkoitettua yhteismarkkinoille soveltuvaa tukea.

IX

Perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan nojalla komissiolle olisi pitänyt antaa ajoissa tieto tuesta. Koska Italian hallitus toteutti tukijärjestelmän täyttämättä ilmoitusvelvollisuutta, järjestelmää on pidettävä laittomana.

Kun komissio ilmoitti Italian viranomaisille 14. helmikuuta 1997 päivämällään kirjeellä päätöksestään aloittaa menettely, se pyysi heitä panemaan merkille tiedonannon⁽¹⁾, jossa jäsenvaltioita muistutetaan siitä, että kaikesta laittomasti myönnetystä tuesta voidaan tehdä päätös, jossa jäsenvaltio veloitetaan perimään takaisin myönnetty tuki. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa komissio pitää takaisin perimistä välttämättömänä, jotta tuen myöntämistä edeltäneet tasavertaiset kilpailuedellytykset voitaisiin palauttaa.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Friuli—Venezia Giulian alueen lakien N:o 28/1981 ja N:o 4/1985 nojalla 1 päivään heinäkuuta 1990 asti myönnetyt tuet (jäljempänä ”tuet”), joita on myönnetty ainoastaan paikallista, alueellista tai kansallista liikennettä harjoittaneille yrityksille, eivät ole perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtion tukia.

2 artikla

Muut kuin tämän päätöksen 1 artiklassa tarkoitettut tuet ovat 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tukia ja laittomia, sillä ne on myönnetty 93 artiklan 3 kohdan vastaisesti.

3 artikla

Erityisesti yhdistettyihin kuljetuksiin soveltuvan ja ainoastaan yhdistetyissä kuljetuksissa käytettävän kaluston rahoittamiseen tarkoitettut tuet ovat perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tukia, mutta ne soveltuvat yhteismarkkinoille asetuksen (ETY) N:o 1107/70 3 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla.

4 artikla

Sellaisille yrityksille 1 päivästä heinäkuuta 1990 alkaen myönnetyt tuet, jotka ovat harjoittaneet kansallisia kuljetuksia tai kansainvälisiä kuljetuksia, eivät sovellu yhteismarkkinoille, sillä ne eivät täytä mitään perustamissopimuksen 92 artiklan 2 ja 3 kohdassa määrättyjä poikkeuksia varten vaadittavista edellytyksistä eivätkä asetuksessa (ETY) N:o 1107/70 asetetuista edellytyksistä.

5 artikla

Italian on poistettava 4 artiklassa tarkoitettu tuki ja perittävä se takaisin. Tuki on maksettava takaisin kansallista lainsäädäntöä noudattaen ja siihen on lisättävä viivästyskorko, jonka määrä perustuu alueellisten tukijärjestelmien arvioinnissa käytettyyn viitekorkoon ja jota peritään siitä päivästä alkaen, jona tuki on myönnetty, aina tuen palauttamispäivään asti.

6 artikla

Italian on ilmoitettava komissiolle tämän päätöksen noudattamiseksi toteuttamistaan toimenpiteistä kahden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksiantopäivästä.

7 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 30 päivänä heinäkuuta 1997.

Komission puolesta

Emma BONINO

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL C 318, 24.11.1983, s. 3